

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การคุกคามทางเพศ เป็นการศึกษาในลักษณะที่เป็น การสำรวจเบื้องต้น (Preliminary Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาดังนี้คือ

1. เพื่อสำรวจให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ การรับรู้ การรับรู้ และความเห็น ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีอยู่และการแพร่หลายของการ คุกคามทางเพศ
2. เมื่อศึกษาถึงรูปแบบของพฤติกรรมที่มีลักษณะ เป็นการคุกคามทางเพศ
3. เมื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดการคุกคามทางเพศ

ซึ่งทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างซึ่ง เป็นผู้ที่อาศัย และทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 375 คน จำแนกออกเป็น 6 กลุ่ม ใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย, อนุปริญญา/นิสิต นักศึกษา
2. ข้าราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล
3. ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน
5. ลูกจ้างตามบ้านและสถานประกอบกิจการบางประเภท
6. ครู/อาจารย์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการศึกษาวิจัย จากตารางแจกแจง ความถี่ โดยระบุค่าเป็นร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยไค-สแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ พบว่า ในจำนวนผู้ตอบ ทั้งหมดเคยมีประสบการณ์ในฐานะผู้ถูกระทอนโดยตรงจำนวน 177 คน (ร้อยละ

47.2) มีประสบการณ์ในฐานะที่ได้รู้เห็นมาโดยตรง มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.6) เคยได้รับทราบจากคำบอกเล่าของคนอื่น จำนวน 50 คน (ร้อยละ 13.3)

2. การรับรู้เกี่ยวกับความเสียหายหรือความรุนแรงของการคุกคามทางเพศ พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่จะมีการรับรู้ในระดับสูง ซึ่งมีจำนวน 199 คน (ร้อยละ 53.1)

3. การรับรู้และความเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่จะมีการรับรู้และความเห็นในระดับสูงเช่นกัน มีจำนวน 199 คน (ร้อยละ 53.1)

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการคุกคามทางเพศจะ เนื่องมาจากการที่ผู้ชายชอบที่จะแสวงหาความสนุกทางเพศจากผู้หญิง ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบถึง 150 คน (ร้อยละ 40)

5. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลกับประสบการณ์การคุกคามทางเพศ พบว่าตัวแปรเพศ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศหญิงจะ เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย และนักเรียน/นิสิตนักศึกษา จะเสี่ยงต่อการถูกคุกคามมากที่สุด ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจจะ เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศน้อยที่สุด

6. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่น่าจะเป็น "สาเหตุ" กับประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ พบว่า ตัวแปรลักษณะดังต่อไปนี้ทางเพศ คือ ความสวย/ความหล่อของหน้าตา และ เรือนร่างหรือส่วนสัด มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ยิ่งหน้าตาและ เรือนร่างดีมากเท่าใด ก็ยิ่งมีโอกาสจะถูกคุกคามทางเพศมากขึ้นเท่านั้น

7. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เกี่ยวกับความเสียหายหรือความร้ายแรงของการคุกคามทางเพศ พบว่าตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับความเสียหายหรือความร้ายแรงของการคุกคามทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศชายจะมองเห็นว่าพฤติกรรมการคุกคามทางเพศใน
แบบต่าง ๆ ไม่สู้จะร้ายแรงหรือยังความเสียหายต่อผู้ถูกระทำเท่าไรนัก ซึ่งต่าง
ไปจากเพศหญิง คนวัยรุ่นและหนุ่มสาวจะมองว่าพฤติกรรมการคุกคามทางเพศใน
รูปแบบต่าง ๆ ไม่สู้ร้ายแรงและยังความเสียหายต่อผู้ถูกระทำเท่าไรนัก ซึ่งแตกต่าง
ไปจากคนวัยสูงกว่า ระดับการศึกษาที่สูงมากขึ้นเพียงใด ยังมีการรับรู้สูงขึ้น
เท่านั้น และอาชีพครู/อาจารย์ จะมองเห็นปัญหาการคุกคามทางเพศมากกว่าคน
ในอาชีพอื่น
